

[Jens Thomsen.]

disse for Befolkningen livsvigtige Næringsmidler.

Det forekommer mig, at Landmændene faar en noget daarlig Behandling af Staten, naar de maa give samme Pris for Affaldsprodukterne, som de køber ved Møllerne; enten det nu er Havreskalmel eller Bygskalmel, maa de give samme Pris, som de faar for det gode Korn, de afleverer. Det er i alt Fald et urimeligt Forhold. I Stedet for at nedskære Forbeholdsretten med Hensyn til Kærne kunde Ministeren nedsætte Korn-tildelingen til Øl- og Spritfabrikationen. Det er naturligvis saadan, at en Flaske Øl eller Spiritus koster meget mere end en Flaske Sødsmælk, men hvis Forbrugerne skal undvære en af Delene, vil Mangelen af Smør og Mælk faa de værste Følger.

Hvad angaar Husmændenes Tildelingskorn, vil jeg henstille til Ministeren, at Husmændene faar fuld Dispositionsret over deres Korn, saa at de selv kan bestemme, om de vil fodre det op i egen Bedrift eller sælge det som Frihandelskorn. For de enkelte Husmænd gælder det om at faa den størst mulige Tildeling af Frihandelskorn, og Samfundet har Interesse i, at Kornet anvendes paa den mest økonomiske Maade. Hvis en Husmand, der faar 18 Tdr. Korn, har tilstrækkeligt Grovfoder i Form af Kartoffler og Sukkerroer at fodre op sammen med Kornet, kan han opføde 18 Svin, og det vil give en økonomisk Anvendelse af det Tillægskorn, han har faaet. Hvis han derimod ikke har det fornødne Grovfoder at anvende sammen med Tildelingskornet, kan han kun opføde 6 Svin med de 18 Tdr. Korn, og saa foregaar der en uforvarlig Anvendelse af Kornet. Han vilde gavne baade sin egen Økonomi og Samfundet ved at sælge det Korn som Frihandelskorn i Stedet for at fodre det op.

Med disse Bemærkninger vil jeg henstille til Landbrugsministeren at gennemføre disse Ændringer.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen fremsatte en Udtalelse, der understregede det, jeg har fremført om Husmændenes Svineproduktion. Det ærede Medlem sagde, at en fattig Husmand kan fede 6—7 Svin om Aaret, og det er maaske rigtigt i mange Tilfælde, men i saa Fald foreligger der en daarlig Anvendelse af det Tildelingskorn, han faar. Hvis han faar 18 Tdr. Korn, saa vilde baade han og Samfundet være bedre tjent med, at han havde Lov til at sælge Kornet som Frihandelskorn i Stedet for at fodre det op. Det ærede Medlem var ogsaa betænkelig ved Bestemmelsen om, at

Skovjord skal kunne fritages for Afleveringspligt med Hensyn til Korn. Man kunde mærke, at han havde et stort Haab om, at Landbrugsministeren ikke vilde benytte den Bemyndigelse, der tilsigtes givet ham til denne Fritagelse. Jeg synes jo, at det er noget urimeligt, at der skal afleveres baade Træ og Korn af samme Areal, for det er i alt Fald saadan, at der kun kan gro en af Delene paa samme Jord.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og for Tilsagnet om at ville anbefale dets Gennemførelse i det høje Folketing.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen spurgte mig, hvorledes jeg har tænkt mig at anvende den Bemyndigelse, jeg faar ifølge § 1, 4de Stykke, til at fritage for Levering af Skovkorn. Det er naturligvis Hensigten kun at fritage for denne Aflevering, for saa vidt man skønner, der er Korn nok til at opfylde Lovens Formaal. Det er indlysende, og det er da ogsaa en Aftale, at saadan maa det være. Spørgsmaalet bliver, om man den 1. August eller deromkring kan skønne, at der er saa meget Korn tilbage fra indeværende Høstaar, og at Høsten bliver saa stor, at man kan regne med, at der bliver tilstrækkeligt til disse Formaal, selv om man fritager for Levering af Skovkorn. Efter hvad der foreligger med Hensyn til Udsigterne for indeværende Aars Kornhøst eller ettere sagt for Overskuddet til næste Aar, vil jeg, som jeg har udtalt, skønne, at dersom der ikke bliver Misvækst eller en meget daarlig Høst, er der en Mulighed for at kunne fritage de paagældende Skovarealer. Men Skønnet maa naturligvis foretages før Høsten, fordi de paagældende, hvis de bliver fritaget, saa ikke skal paalignes det Kvantum, som de skulde paalignes, hvis de ikke blev fritaget.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen vil jeg gerne sige, at det er meget rigtigt, at hvis Landmændene omlægger deres Arealer fra Dyrkning af Korn til Dyrkning af Roer og Kartoffler, vil de i Almindelighed høste større Udbytte. Men det afhænger i allerhøjeste Grad af, om man kan tilføre Jorden de samme Gødningsmængder som hidtil og helst noget mere, hvis man skal dyrke Roer og Kartoffler i Stedet for Korn. Det er nemlig som bekendt saadan, at vi nu i 2—3—4 Aar ikke har faaet hverken Korn eller Foderstoffer til Landet, og det betyder en meget stor Forringelse af vor Staldgødning. Vi har heller ikke tilnærmelsesvis faaet den Kunstgødning, vi plejer